

ποσότης ἐκ τοῦ διαυγοῦς ποτοῦ. Καί εἰς μίαν μὲν φιάλην μεταξὺ πεντήκοντα δὲν βλάπτει τοῦτο, ἀλλ' ὑπάρχουσι δέκα καὶ πέντε περίπου ἑκατομμύρια φιαλῶν ἐν τῇ μεγάλῃ σειρᾷ τῶν ὑπογείων, ἐκάστη δὲ φιάλη πρέπει νὰ διέλθῃ διὰ τῆς ἐργασίας ταύτης. Διὰ τοῦτο ὁ ἐπιτηδεύων ἐκτελῶν αὐτὴν ἐργάτην θεωρεῖται πολῦτιμος. Κόπτει οὗτος τὸν θώμαγγα, ἀπορρίπτει τὴν συσσωρευθεῖσαν ὕλην καὶ μεταβιβάζει τὴν φιάλην εἰς τὸν παρακείμενον ἐργάτην, ὅστις ἀπογεμίζει αὐτήν. Πάντα δὲ ταῦτα γίνονται ἐντὸς ἐνὸς ἢ δύο λεπτῶν τῆς ὥρας. Κατόπιν ἡ φιάλη πωματίζεται διὰ μηχανῆς, διὰ τελευταίαν ρορᾶν μεταβιβάζεται εἰς ἄλλον ἐργάτην, ὅστις τὴν ἀσφαλίζει διὰ σύρματος, καὶ ἐκεῖθεν μεταφέρεται κανονικῶς εἰς τὸν ἄνω ὄροφον, ὅπως κοσμηθῆ διὰ κομποῦ μεταλλικοῦ καλύμματος, τεθῆ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἐπιγραφὴ καὶ ἀποσταλῆ ἐκεῖ ὅπου θὰ ἐκτελεσθῇ τὸν προορισμὸν τῆς.

[Chamber's Journal].

Λ.

ΦΙΛΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἀγαπητέ μου,

Πολὺς θόρυβος εἶχε γίνῃ τότε γιὰ τὸ νεοφώτιστο. Παλληκάρια ὡς εἰκοσιπέντε χρόνων, ἤρθεν ἀπὸ τὴν Σύριον. Ξέφυγεν ἀπὸ τὸ πατρικὸν τοῦ σπιτί, κούφτισε σ' ἕνα καράβι δικό μας ὅσο νὰ πατήσῃ χῶμα ἑλληνικόν, εἶδε κ' ἔπαθε. Τὰ Προξενεῖα σὲ κίνησεν ἤθελεν σάνει καὶ καλὰ οἱ δικοὶ του νὰ τὸν πάρουν· οἱ δικοὶ μας τότε κρατοῦσαν ἀπὸ τὰ δόντια τὸν ἐκρυβαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ σὰν πολῦτιμο λάφυρο, προσφερίζονταν γιὰ χάρεν του χίλιων εἰδῶν προφάσεις. Τέλος πάντων τὸν ἐδέχτηκεν ἡ Σύρα. Προτοῦ νὰ βγῇ στὴ γῆ τῆς, ἡ φήμη τὴν εἶχε διαλαλήσει ἐκεῖ τὴν ἰστορίαν του. Ἡ Παναγία, ἔλεγον, τότε φώτισε τὸν ἄνθρωπον. Γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη πάθειεν ὅτι πάθειεν. Εἶχεν ὅλα τὰ καλὰ σ' ἄρχοντικὸν τοῦ πατέρα του. Ἀλλὰ τί τὰ ἤθελε τὰ καλὰ μπροστὰ στὸ μεγάλο, τὸ ἀτίμητο καλὸ ποῦ ὄνειρεῖονταν, μπροστὰ στὸ «χρυσελεφάντινον πύργον» τῆς ἀληθινῆς θεοσεκείας ποῦ θάμπωνε τὰ μάτια του, μὲ φῶς πλημυρίζε τὸ πνεῦμα του, κ' ἔκανε ν' ἀναγαλλιάξῃ ἡ ψυχὴ του καὶ ν' ἀκούῃ τὰ λόγια ἐνὸς γέροντος παπᾶ, τοῦ παπᾶ ποῦ τὸν ἀντάμωνε κλεφτάτα καὶ τὸν ἐδασκάλει, — γλυκύτερ' ἀπὸ τὸ τραγοῦδι τὸν παραδεισίων Οὐρί; Μ' ἀγκάλες ἀνοιχτές τὸ δέχτηκαν οἱ Συριοὶ τὸ παλληκάρι. Κατόπιν ποῖος νὰ τρέξῃ νὰ τὸ προτιοῖ, νὰ τὸ κενάρωσῃ γιὰ τὴν ἀπόφασίν του, νὰ τοῦ δώσῃ θάρρος, νὰ τοῦ ἐγκοιμῶσῃ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἐδωγγελίου. Κ' οἱ παπᾶδες ὅλοι ἐκεῖ φιλοτιμήθησαν ποῖος νὰ τὸν κατηχήσῃ περισσότερο καὶ καλλίτερα κ' ἄλλος τοῦ μάθεινε τὸ «Πιστεῖον» καὶ ἄλλος τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ἄλλος τοῦ ἐμῆνευε τοὺς Μακαρισμοὺς, ἄλλος λόγῳ τοῦ ἔβγαυεν ἀπάνον στὸ «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους!» Ἀρχοντονομικῶδες καμμιὰ δεκαριά μέλιον ποῖος νὰ τοῦ γίνῃ ἀνάδοχος καὶ τέλος πάντων σ' ἕνα ἔπεισε ὁ κληρὸς, κ' ἦταν γι' αὐτὸν ὑπερήφανος. Τὰ βαφτίσια ἔγιναν στὸν καθεδρικὸν ναὸ, πανηγυρικώτατα παρῶν ἦταν κ' ὁ Δεσπότης. Οἱ Συριοὶ καὶ τῆς Ἀθήνας οἱ ἐφημερίδες ἰστόρησαν τὴν γιορτὴν μὲ λαμπρότατα χρώματα καὶ κήρυξαν στὰ πέρατα τοῦ κόσμου τὸ κατόρθωμα, θριαμβῶς τῆς Χριστιανοσύνης. Ὁ νεοφώτιστος πῆγεν ὄνομα Χρῆστος ο. Τὴν ὥραν ποῦ βαφτίζονταν, ἔτυχε νὰ συναπαντηθοῦν ἀπόξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν ἑνὸς τοκιστῆ ἀπὸ τοὺς πρώτους τοῦ τόπου κ' ἕνας ξένος ἄνθρωπος, ἐργατικὸς καθὼς φαίνονταν. Ὁ ξένος ρώτησε τὸν ἐντόπιον τί γίνονταν ἐκεῖ μέσα. Ὁ ἐντόπιος τοῦ εἶπε—καὶ τεντόνονταν κ' ἄστραφτε ἀπὸ εὐχαρίστησιν τὸ πρόσωπό του: — «Βαφτίζον τὸ νεοφώτιστο. Νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέστηεν, ἀπολωλὼς ἦν καὶ ἐρέθη!»

Κι ὁ ξένος τοῦ ἀποκρίθηκεν ἤσυχος: «Τὸ μόνο φώτισμα εἶνε κανεὶς νὰ μὴν στῆ θεοσεκεία τῶν πατέρων του».

Ἔτσι ἀπὸ ἕνα μῆνα τῆς Ἀθήνας οἱ ἐφημερίδες ἔγραψαν, σὲ μίαν ἀκουσθῆ, τὰ ἑξῆς: «Ἐν Σύρῳ ἐρέθη ἔξωθεν τοῦ τελωνεῖου νεκρὸς ἐξ Ἀσιτίας ὁ πρὸ τινος βαπτισθεὶς νεοφώτιστος Χρῆστος».

Ποῖος νὰ εἶχε δικίον; ὁ τοκιστῆς ἢ ὁ ἐργατικὸς;

Ο ΦΙΛΟΣ ΣΟΥ

ἈΝΑ ΤΟ ἈΣΤΥ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐγένετο ἡ ἐκκλῦσις τοῦ Λαχείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Μία ἡμέρα ἀκόμη συγκινήσεως καὶ αὐτὴ διὰ τὰς Ἀθήνας. Πόσαι εὐχαί, πόσαι ἐλπίδες, πόσα ὄνειρα!... Μὲ ποῖαν ἀπογοήτευσιν θὰ ἤκουσαν τὸν πρῶτον ἀριθμὸν ὅσοι δὲν τὸν εἶχαν καὶ πῶς θὰ ἐξήλευσαν τὸν ἕνα ἐκεῖνον, τὸν εὐνοούμενον τῆς Τύχης... Εἰς τὴν σημερινὴν οἰκονομικὴν στενοχωρίαν ἐβδομήκοντα χιλιάδες φράγκων, αἱ δὲ εἶνε μικρὸν πρᾶγμα. Ἐξασφαλίζει κανεὶς τοῦλάχιστον ἕνα θέρος δροσερώτατον καὶ ἕνα χειμῶνα θερμώτατον, ἢ ἂν εἶνε ἐκ τῶν εὐτυχῶν ἐκεῖνων οἱ ὅποιοι ἔχουν ἐξησφαλισμένην τὴν θερμοκρασίαν, ἀναχωρεῖ χωρὶς ἐνδοικισμοῦ πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως τοῦ Σικάγου... Ἀλλ' ὁ εὐτυχῆς κάτοχος τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ δὲν ἐγνώσθη ἀκόμη καὶ ποῖος ἤξεύρει τί φρονεῖ περὶ τῆς ἀξίας καὶ τῆς χρήσεως τοῦ πλοῦτου!

+

Σπουδαίαν ἔλλειψιν τῆς πόλεως μας θάναπληρώσῃ ἡ αἴτησις, τὴν ὅποιαν σκοπεύει νὰ πευθύνῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Δῆμον ὁ κ. Μοντενέγρος, ὁ διευθυντῆς τοῦ γνωστοῦ παρ' ἡμῖν θηριοτροφείου, τὸ ὅποιον, ἀφ' οὗ ἐπὶ μακρὸν ἀπεθαύμασαν αἱ Ἀθηναί, μεταφέρει τώρα εἰς Πειραιᾶ. Ὁ κ. Μοντενέγρος σκοπεῖ νὰ ἐγκατασταθῇ ὀριστικῶς ἐν Ἑλλάδι καὶ νὰ ἰδρύσῃ ζωολογικὸν κήπον, τὸν ὅποιον θὰ πλουτίσῃ δι' ὅλων τῶν εἰδῶν τῶν ζῶων, οὕτως ὅστε ἡ πρωτεύουσα ν' ἀποκτήσῃ ἕν ζηλευτόν, πληρὲς καὶ ὠραῖον ζωοτροφεῖον, μέλλον νὰ ποτελέσῃ σταθμὸν προόδου παρ' ἡμῖν. Ὁ κ. Μοντενέγρος θὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Δήμου ἢ νὰ προβῇ αὐτὸς ἰδίαις δαπάναις εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ θηριοτροφείου καὶ τὸν πλουτισμὸν του, ἀφιέρμενης αὐτῷ τῆς ἐπιβλέψεως καὶ διευθύνσεως τοῦ κήπου πρὸς δὲ καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ, ἢ τὴν παροχὴν ὑποστηρίξεως παρὰ τοῦ δήμου καὶ τῆς κυβερνήσεως πρὸς διατήρησιν τοῦ κήπου, εἰς ὃν ἡ εἴσοδος θὰ ἐπιτρέπεται ἀντὶ ἑλαχίστου τιμήματος. Αἱ προτάσεις κρῖνονται συμπεύρουσαι καὶ εὐχόμεθα νὰ γείνωσιν ἀποδεκταί. Εἰς Ζωολογικὸς Κήπος καλός, εἶνε βεβαίως τὸ διδακτικώτερον καὶ ἐνταυτῷ διασκηδαστικώτερον τῶν δημοσίων θεματίων.

+

Μέθοδος ζωοποικτικῆ, τόσῳ γνωστῆ καὶ πετριμμένη, ὅσον καὶ ἡ διάσημος τοῦ πορτοφολίου, ἐξἠκολούθει νὰ κἀμνη θύματα. Αἱ ἐφημερίδες ἀνέγραψαν τὸ ἑξῆς γεγονός: Εἰς παντοπώλην τινὰ παρὰ τὸ Γεράνιον

ΟΥΓΓΡΙΚΗ ΚΑΛΛΟΝΗ

παρουσιάσθη κύριός τις, και παρήγγειλε να τῷ ἐτοιμάσῃ διάφορα ὀψώνια, τὰ ὅποια κατόπιν ἐπέθησαν ἐντὸς χειραμάξης ὅπως μεταφερθῶσιν εἰς τὴν ὑποτιθεμένην οἰκίαν, ὅπου καὶ θὰ ἐλάμβανεν ὁ ὑπρέτης τοῦ παντοπωλείου τὸ ἀντίτιμον. Καθ' ὅδον ὁ ἄγνωστος κύριος προσποιούμενος ὅτι κατὰ ἐλησμόνησε, διατάσσει τὸν ὑπὲρ ῥέτην να ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ παντοπωλεῖον να τὸ φέρῃ. Ὁ ἀφελὴς καὶς ὑπήκουσεν· ἀλλ' ὅταν ἐπέστρεψεν εὗρε μόνον τὸ ἀμάξιον, ἄνευ τοῦ ἀγνώστου, ὅστις ἦτο διάσημος λωποδύτης, καὶ ἄνευ, ἐννοεῖται, τῶν ὀψωνίων.

Τὰ κατωτέρω ἀποσπῶμεν ἐκ τῶν Καιρῶν :

«Κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Νέσσου καὶ Ἀδριανου καὶ παρὰ τὴν γέφυραν τοῦ ὑπογείου σιδηροδρόμου διαδραματίζονται καθ' ἑκάστην σιχναὶ κωμικοτραγικαί. Ἐνεκα τῆς μεγάλης ἐλλείψεως τοῦ ὕδατος συναθροίζονται πρὸ τῆς κρήνης πᾶσαι σχεδὸν αἱ γυναῖκες τῆς συνοικίας καὶ περιμένουσι τὴν κάθοδον τοῦ ὕδατος, ὅταν δὲ τοῦτο κατέλθῃ, διατηρούμενον 50 μόνον λεπτά, αἱ γυναῖκες συμπλέκονται, ἀγωνιζόμεναι τίς πρώτη να γεμίσῃ τὴν στάμναν τῆς. Ἐπειδὴ, ὡς ἐννοεῖται, ἡ μία δὲν ὑποχωρεῖ εἰς τὴν ἄλληλην, ἀρπάζονται ταχέως ἀπὸ τὰ μαλλιά καὶ μαλλοσέρνονται ἀνηλεῶς, πολλὰ δὲ τούτων σχίζονται διὰ τῶν ὀνύχων καὶ πολλὰ στάμναι κατασυντρίβονται. Ὁ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην διερχόμενος ἐκεῖθεν καταπλήσεται ὑπὸ τῶν κραυγῶν καὶ τῶν ὕβρεων. Παρόμοια σκάνδαλα διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ὕδατος συμβαίνουσι καὶ εἰς τὴν συνοικίαν τῶν Ἀγίων Ἀσωμάτων.» Ἰδοῦ ὠραῖον θέμα διὰ τὸν συγγραφέα τῶν Ἀθηναϊκῶν εἰκόνων.

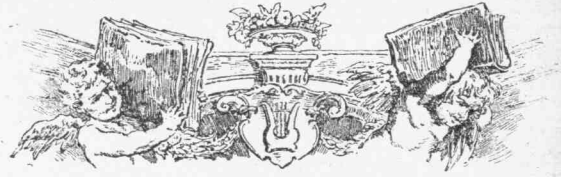

Ἐξ ἐπιστολῆς προϊσταμένου :

«Ἀπορῶ πῶς ἐπροτιμήσατε τὰ ὕλικά τοῦ κ. Α. διὰ τὰ ὅποια ἐπληρώσατε δραχμὰς 82 καὶ λεπτὰ 30, ἐν ᾧ ὁ κ. Β. σὰς ἐπρότεινεν ὕλικά καλλιτέρας ποιότητος μόνον ἀντὶ 75 δραχμῶν καὶ 60 λεπτῶν».

Καὶ ἐκ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ ὑπαλλήλου :

«Ὅτι τὰ 60 λεπτὰ εἶνε περισσότερα ἀπὸ τὰ 30, τοῦτο εἶνε ἀυταπόδεικτον καὶ ἰδοῦ ὅτι τὸ ἥμισυ τοῦ δικαίου εἶνε ὑπὲρ ἐμοῦ. Ὅτι τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ περὶ τῶν δραχμῶν θὰ σκεθῶ καὶ ὁλῶσας τὸ ἀποδείξω».

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθῆναις Γαλλικῆς Σχολῆς κ. Ὠμόλλ, διατρίβων ἐν Παρισίοις ἐξέθηκε διὰ ζώσης ἐνώπιον τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν τὰ μέγρι τοῦδε πορίσματα τῶν ἐν Δελφοῖς ἀνασκαφῶν, ἐπέδειξε δὲ πρὸς διαφώτισιν τῶν λόγων του διαφόρους φωτογραφίας καὶ σχέδια. Ὁ πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας συνεχῶς θερμῶς τὸν διαπρεπῆ ἀρχαιολόγον, ἐπεφόρτισε δὲ αὐτὸν νὰ συγχαρῇ καὶ εὐχοιστῆσθαι τοὺς ἐργαζομένους ἐν Δελφοῖς, τὸν ἐν Ἀθῆναις πρέσβυν τῆς Γαλλίας κ. Μοντολὼν καὶ προπάντων τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, τὴν φιλόφρονα προθυμίαν τῆς ὁποίας δημοσίᾳ ἐξῆρεν ὁ κ. Ὠμόλλ.

— Ἀπεβίωσε κατ' αὐτὰς ἐν Γερμανίᾳ γυνὴ ἐξόχου πνεύματος, ἡ χήρα τοῦ κλεινοῦ ἱστορικοῦ Γερβίνου, τοῦ ἀκριβεστάτου καὶ φιλελληνικωτάτου συγγραφέως τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.

— Ἀπέθανεν ὁ Ροδόλφος Σέλ, καθηγητῆς τῶν κλασικῶν γραμμάτων παρὰ τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Μονάχου, γνωστότατος φιλόλογος καὶ ἀρχαιολόγος, συγγραφεὺς τῆς περὶ ἀττικῶν σπηρηόων λαμπρᾶς πραγματείας. Ἦτο υἱὸς τοῦ περιφανοῦς ἑλληνοστοῦ Ἀδόλφου Σέλ, θερμότητος δὲ φιλέλλην ἐπισκεψθεὶς τὰς Ἀθῆνας τῷ 1874.

— Ὁ ἀββᾶς Δυπλεσσὺ ἐδημοσίευσεν κατ' αὐτὰς ἐν Παρισίοις περιεργότατον βιβλίον ἐπιγραφόμενον «Οἱ λαϊκοὶ ἀπολογηταὶ κατὰ τὸν 16' αἰῶνα», ἐν ᾧ συνῆθροισεν τὰς χριστιανικὰς ἰδέας καὶ τὰ αἰσθημάτων τῶν συγχρόνων συγγραφέων, ποιητῶν, μυθιστοριογράφων κτλ. ἀπὸ τῶν μεγίστων μέχρι τῶν ἀφανεστάτων, τὰ ἐξαχόμενα ἐκ τῶν ἔργων των.

— Ὁ Γάλλος ἀκαδημαϊκὸς Πέτρος Λοττὶ προτίθει να ἐπιχειρήσῃ ταξείδιον εἰς Παλαιστίνην. Θάναχωρήσῃ ἐκ Καΐρου τὸν Νοέμβριον, θὰ φθάσῃ δὲ εἰς Ἱερουσαλήμ διὰ ξηρᾶς κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων. Με συνοδείαν 12 ἀνδρῶν, 12 ἵππων καὶ 12 καμήλων θάκολουθήσῃ τὴν αὐτὴν ὁδὸν τὴν ὁποίαν ἐπορεύθησαν καὶ ὁ Ἰωσήφ μετὰ τῆς Μαρίας καὶ τοῦ Ἰησοῦ κατὰ τὴν φυγὴν των εἰς Αἴγυπτον.

Ἐπιστημονικά

Τὸ περὶ Γενέσεως τοῦ Ἀνθρώπου γνωστὸν σύγγραμμα τοῦ ἡμετέρου λογίου κ. Ι. Σκαλτσούνη μεταφράζεται ἰταλιστὶ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς φιλοσοφίας Φραντζεσκίην.

— Ὁ ἐν Σύρῳ κ. Ν. Κοτσοβίλλης, ὁ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δημοσίευσας γεωγραφικὸν πῖνακα τῆς νήσου Σύρου, ἐδημοσίευσεν ἀρτι ὁμοίον τῆς νήσου τῶν Φακῶν καὶ Ἀντιφακῶν ὑπὸ κλίμακα 1:37000, καὶ εἰς ὀλίγον μέγεθος 0,41X0,32. Ἐχων ὑπ' ὄψιν τὸ περίγραμμα τῆς νήσου τοῦ Ἀγγλικοῦ ὕδρογρ. πῖνακος συνεπλήρωσε δι' ἐπιτοπίου χειρογραφικῆς ἐργασίας καὶ παρατηρήσεων τὴν ἀπεικόνισιν τοῦ αναγλύφου τῆς νήσου δι' ἀκριβοῦς παραστάσεως τῆς φορᾶς τῶν ὀρέων εἰς τὸν ὀρίζοντα καὶ τῶν βουνῶν, καὶ διὰ τῆς καταγραφῆς τῶν ὁδῶν. Κατέγραψε δὲ εἰς μέτρα τὰ ὕψη τῶν ὀρέων πρὸς εὐκολοτέραν κατανόησιν τοῦ ὕψους. Τὰ πολυπληθῆ γεωγραφικὰ ὀνόματα τὰ τε εἰδικὰ ὀρέων, ποταμῶν, ἀκρωτηρίων κλ. καὶ τὰ περιληπτικὰ μεγάλων τοποθεσιῶν ἐγράψεν ὡς κοινῶς προφέρονται ὑπὸ τῶν ἐγγωρίων. Ὁ γεωγραφικὸς οὗτος πῖναξ καὶ ὑπὸ ἐποψιν ἐκτυπώσεως ἔχει καλῶς ἐκτελεσθῆ. Ὁ κ. Κοτσοβίλλης διὰ τῆς ἐργασίας του ταύτης προσέθηκεν εἰς τὴν πενιχρὰν ἑλληνικὴν χειρογραφίαν ἀρίστον ἔργον.